

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

5. Albericvs in altari priuilegiato celebraturus non benè intelligit ex alio Sacerdote, ad liberandam animam è purgatorio Missam de Requiem diei oportere, cum quælibet alia sufficiat, nisi illa ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

IV. Aistulphus adulter, ut consensum à Zara ancilla impetraret, pollicitus est huic nuptias post mortem legitimæ conjugis suæ; ad quam promissionem Zara nihil quidem repromisit, se vicissim obligans, voluntati tamen Aistulphi cessit, & adulterium cum eo commisit. Nunc mortuâ vxore Zara scire cupit, num Aistulpho nubere possit. Queritur, quid ei dicendum?

Videtur Zara non posse nubere Aistulpho. Ita Syluester, Perez, Rebellus, Coninck, Sanchez L. 7. de Mat. D. 79. & plures alij ex C. significasti. & C. ultimo de eo, qui duxit in matrimonium. ubi deciditur, si adulter puellæ promiserit matrimonium, mortuâ vxore ducere eam non posse; est enim impedimentum hoc dirimens matrimonij.

Respondendum Zara, quod nubere possit Aistulpho. Ita Henriquez L. 14. c. 14. num. 3. Cardin. Bellarminus L. vnic. de Matr. c. 22. & nonnulli, qui existimant, necessarium esse ad hoc impedimentum contrahendum, ut sibi mutuò siue reciprocè fidem dederint, quod in proposito nõ fecit Zara, nihil vicissim repromittens Aistulpho, cui idcirco ex probabili hac sententia nubere potest. Atque sic etiam patet ad opinionem in oppositum.

V. Albericus Sacerdos in æde B. V. parochiali, & altari huius priuilegiato cupiebat celebrare pro liberanda anima purgatorij: & quia dies erat Dominicus, interrogabat prius alium sacerdotem

in eadē Ecclesia, an Missa pro defunctis sive Requiem dicere deberet, cui ille respondit, omnino tale sacrū dici oportere in quovis altari privilegiato quolibet anni die, si anima liberetur è purgatorio. Queritur. Vtrum bene dixerit sacerdos iste ad interrogationem Alberici?

Videtur bene dixisse. Tum quia extant declarationes Congreg. Rituum apud Barbosaam Collect. 478. n. 1. asserentes, Missam pro defunctis celebratam in altari privilegiato nō suffragari, nisi sit Requiem, licet in indulto nō exprimat. Tum quia hæ missæ singulariter ad id ordinatæ sunt ab Ecclesia. Tum quia in illis speciales preces pro defunctis funduntur; atque hinc easdem missas Sotus D. 45. q. 2. art. 3. vocat magis meritorias & satisfactorias pro defunctis.

Respon. ad quæstionem Alberici Sacerdotem illum non bene retulisse; siquidem ex communi DD. non requiritur, vt ad liberandam animam è purgatorio dicatur in altari privilegiato missa de Requiem sive de mortuis; sed sufficit quælibet alia, nisi nominatim Missa pro defunctis in indulto exprimat, quod tamen non fit nec in Brevi pro ara huius Ecclesiæ, nec facile in alijs Bullis pro alijs altaribus privilegiatis. Ratio prioris est. Quia Missa de Dominica & sanctis, ac quælibet alia pro tempore occurrens non minus est satisfactoria pro defunctis, quàm illa de Requiem.

Cæterum

Cæterum putat quidem Gavantus *in Com. Miss. p. 1. tit. 4. n. 3.* Missam votivam (eadem est ratio Missæ pro defunctis) non posse dici die Dominicâ. Sed adversatur ei ipsa Rubrica *tit. 4. c. 3.* aiens, Missas quaslibet dici posse pro arbitrio Sacerdotis, quotiescunque officium, non est duplex. Atqui die Dominicâ officium non est duplex. Ergo &c. Imò cum Rubrica Missalis solùm directiva sit, non apparet, cur missæ tam votivæ quàm de Requiem quovis die festo dici nequeant, modò summa Domini festa excipiantur. Ratio posterioris est. Quia expressio illa determinatæ missæ habet se tanquam requisitum, sine quo posito nec conceditur, nec obtinetur indulgentia, vt rectè Ema. Rodriq. *Quæst. regul. Tom. 2. q. 97.* & alij. Vnde si Papa concedit, vt in certo altari per octauam Commemorationis Fidelium defunctorum: anima è purgatorio liberari possit, celebrando Missam de defunctis, non nisi tali obtinetur indulgentia ista; quæ Missa proinde ipsâ etiã Dominicâ inter eand. octauam dici debet, siquidem latere non possit Pontificem, intra illam octauam interuenire diem Dominicam.

Ad primum in contrariam ait Pellizarius apud Dianam P. 9. Tr. 2. resol. 8. Declarationem Cardinalium non facere legem vniuersalem, sed solùm sententiam probabilem. Ad secundum dicimus, Missas has ab Ecclesia

rectè esse ordinatas pro animabus defunctorum, non tamen velut vnicum esse medium, quo illæ iuventur, posseque maius earum meritum & satisfactionem aliunde compensari, maiore scil. devotione erga sanctos, & istorum precibus ac intercessione. Atque sic patet etiam ad tertium.

VI. *Amurates miles in exercitu Imperatoris Turcici in nupera irruptione in Moraviam ingentem inde retulit prædam. Post aliquot hebdomadas ipse Amurates venit in manus Leopoldi militis in exercitu Imperatoris Romani, qui eum & vitâ & omnibus bonis ex Moravia asportatis spoliavit. Queritur. Vtrum Leopoldus bona hæc mobilia Amurati erepta restituere debeat ijs, à quibus iste iniuste eadem prius in Moravia abstulerat?*

Videtur, teneri Leopoldum restituere ea bona dominis suis. Tum quia bona hæc manent sub dominio priorum dominorum, cum Amurates deprædator nullum in illa ius acquisierit. Tum quia si Leopoldus eadem bona ab Amurate emptione vel donatione accepisset, ex communi Theologorum restituere Dominis prioribus debuisset. Ergo etiam iam ad hanc restitutionem tenetur, dum ab Amurate capto abstulit. Tum quia spolijs illis multa erant immixta, quæ ad Ecclesias & Personas Ecclesiasticas spectabât: item duo iuvenes in servitutem turcicam tracti. Atqui ista Leopoldus debet restituere. Ergo & alia quævis ex Moravia exportata, Resp.